

November 2014

Časopis resocializačného centra pre drogovu závislých

ROAD, n.o.
Handlovská 11
821 05 Bratislava 2

tel. + fax 02-53418222

www.road-tomky.sk

OBSAH

- Úvod**
- Nástup na Tomky**
- Čertov 2013**
- Vianoce 2013**
- Silvester 2013**
- KC 2014**
- Sekule 2014**
- Terénka Kuchyňa 2014**
- 18. Výročie**
- Kulturfest Magdaléna 2014**
- Vlastná tvorba našich klientov**
- Ako na Tomkoch nachádzam vieru**
- Ukončenie resocializačného programu**
- Výroky slávnych na Tomkoch**
- Záver**
- Naša ponuka**

Úvod

Neuveriteľné sa stalo skutočnosťou a Vy práve držíte v rukách ďalšie číslo zriedkavého občasnika, ktorý pre vás pripravili klienti. V tomto čísle, ktoré má veľmi široký výber, Vám priblížime pomocou našich postrehov široké spektrum udalostí, ktorých sme sa ako klienti resocializácie zúčastnili. Počnúc Čertovom 2013, končiac Kulturfestom Magdaléna 2014. Tieto postrehy sú vyjadrením pocitov ľudí, ktorí si doteraz nič v živote nevážili a vďaka pobytu tu na Tomkoch sa vedia tešiť aj z maličkostí. A aj preto sú úprimné emócie jednou z prvých vyhratých bitiek vo vojne, ktorú bojujeme. A keď ju vyhráme, tak si budeme môcť v klude a s úsmevom na tvári povedať vetu, ktorá bola v komunite pri tvorbe tohto čísla najčastejšie používaná „Ja som v pohode“.

Stano

O nás

Predchodcom neziskovej organizácie ROAD bolo občianske združenie, zaoberajúce sa resocializáciou drogovzo závislých. Tento rok ROAD oslavoval svoje osemnásť narodeniny. Terapeutická komunita má rodinný charakter. Žijeme na Záhorí v obci Tomky, v rodinnom dome s hospodárstvom a záhradou. Pôvodne sme boli iba chlapčenská komunita a jednou z podmienok prijatia bol vek nad 18 rokov. Dnes sú na Tomkoch aj dievčatá a mladiství klienti. V komunite sme si vytvorili parlament, teda pravidlá, podľa ktorých fungujeme. Pobyť je v súčasnosti rozdelený do piatich fáz. Príbudla 0.fáza, slúžiaca na adaptáciu klienta trvajúca 2-4 týždne, 1.- 4. fáza trvá 3 a viac mesiacov, počas tohoto obdobia ponúkame skupinovú a individuálnu terapiu, pracovnú terapiu, terénnu terapiu a po riadnom ukončení je možnosť pokračovať v 5.fáze v chránenom bývaní v Bratislave na Gwerkovej ulici. ROAD nám ponúka mnoho možností, ako príjemne stráviť voľný čas, kúpeme sa v jazere, usporadúvame opekačky, chodíme na prechádzky po okolí, hrávame futbal, volejbal, basketbal a rôzne iné hry. Máme tu posilňovňu, hrnčiarsky kruh a vypaľovaciu pec na výrobky z hliny, staráme sa o naše zajace a sličky, učíme sa tu novým zručnostiam a otvárajú sa nám nové nevídané obzory. Každý kto vstupuje do komunity automaticky dostáva staršieho brata alebo sestru, ktorý mu pomáha dostať sa do našej rodiny. Okrem resocializácie poskytujeme poradenstvo aj rodinným príslušníkom závislých a kluby pre klientov, ktorí pobyt ukončili a sú čistí. Týmto ponúkame možnosť naďalej so sebou pracovať, pretože si myslíme, že narkoman po ukončení resocializácie ešte nemá vyhrané a stále potrebuje byť v kontakte s ľuďmi, ktorí sú schopní mu poskytovať zrkadlá.

Nástup na Tomky

Keď som nastupoval na Tomky, mal som veľkú obavu z pravidiel a fyzickej práce. Keďže som vyhlásený lenivec a frfloš, nebolo pre mňa ľahké nastúpiť sem. Prvé upokojenie prišlo, keď som stál pred bránou a otváral mi terapeut Rudo a pozrel som si areál. Nasledoval filcung, odovzdal som moč a absolvoval som prijímací ceremoniál, ktorý bol veľmi príjemný. Celý deň mi pripadal idylický, no potom som vykročil po ceste resocializácie a premeny seba samého.

Rišo

Dňa 5.6. 2014 som prišiel na Tomky. Prvé dni a týždne som mal pocit, že ľudia čo sú tu, vôbec nevedia a nechápu tomu, že bez drog sa nedá existovať. No postupom času som si začal uvedomovať nejaké veci a trvalo mi to skoro 5 mesiacov. Dnes to na Tomkoch vnímam oveľa lepšie a rozmyšľam aj trochu inak, aj keď s minulosťou sa vyrovnávam ešte ťažko.

Majo

Keď som prišiel do tejto resocializácie, nevedel som, do čoho idem, ale bolo mi úplne jedno, čo so mnou bude, hlavne, že sa bude niečo diať. Postupom času som si osvojil režim, niektoré pravidlá a postihy, bol som mimo ešte zo psychiatrie. Pri ceremoniály som sa cítil dobre aj keď som ešte nevedel, čo sa bude diať, no dopadlo to fajn.

Dano

Moja závislosť na psychoaktívnych látkach ma priviedla na toto miesto, do komunity ľudí, v ktorej keď má niekto nejaký problém, spomienku, či chuť, povie slovo skupina, všetci sa zastavia v práci, povinnostiach a riešia to s ním. Mám z toho dobrý pocit, pretože na to nikdy nik z nás nemal čas a sám si nevedel rady. Tu človek dostáva spätné väzby a uvedomuje si svoje chyby, na ktoré mu je poukazované. Na druhý deň po mojom príchode som mala prijímací ceremoniál, z ktorého som bola riadne vyhúkaná. Komunita mi dávala otázky, bola som celá domotaná, no odvážna ísť do toho. Nikdy na to nezabudnem. Moje pocity boli zmiešané, no dnes som vďačná a svojím spôsobom šťastná, že ma prijali, som tu a môžem na sebe makat'.

Kika

Keď som prišiel do resocializácie ROAD Tomky, myslel som si, že je to tu nezvládnuteľné. Časom som pochopil, že sa to tu všetko dá zvládnuť. Musím sa často prekonávať. Všetko tu je nastavené tak, aby si nový klient čo najskôr zvykol a aklimatizoval sa. Začiatkom to nie je ľahké, ale človek do toho musí chcieť ísť, potom už stačí len trpezlivosť.

Rosy

Môj nástup na Tomky bol so strašnou nervozitou a strašne zmiešanými pocitmi. Prvý dojem bol zvláštny, proste prišla som medzi úplne neznámych ľudí, ktorí mi budú mať pomáhať a dávať rady ako ísť v živote ďalej s čistým rozumom. Hneď na druhý deň som mala privítací ceremoniál, ktorý dopadol celkom dobre až na niektoré situácie, kedy sa mi do toho vôbec nechcelo, ale tak zvládla som a som strašne rada že tu od každého môžem čakať úprimnú pomoc a hlavne úprimné názory.

Soňa

Z Prednej Hory priama cesta,
liečenie už začalo,
nepomôžu mi iné mestá,
jedine osada Tomky k abstinencii nastálo.

Liečia sa tu dlhodobo
narkomani, alkáči,
hovoril mi o tom Robo
a aj iní, čo tým prešli – makači.

Je to nutné, to je viem,
som rovnako závislý,
čistý život, to ja chcem,
nezaujímam ma, kto si čo o tom pomyslí.

Cieľom mojím druhá fáza
rozhodnutie som už dal,
psychika moja, je ako rozbitá vára,
črepiny do svojich rúk som vzal.

Juraj

Čertov 2013

Riadna akcia, no veľa si z nej nepamätám. Mal som strach, boli tam klienti po ukončení resocializácie, hanbil som sa a nevedel som, čo čakať. No aj tak som sa tam odreagoval a skvele sme sa zabavili. Guľovačka, sánkovanie, prechádzka. Keď sa guľuje 40 narkomanov, tak to je supéér. Teším sa na ďalší Čertov.

Kiko

Zbalený už deň pred odchodom. Menšia výpomoc do šupky kvôli naším obľúbeným lepeňákom. Prerozdelenie klientov do áut a vlaku. Cesta s Rudom v aute, ktorý rád počúva reggae bola veľkým zážitkom. Prvý pohľad na chatu s číslom 666 ma trochu pobavil. Prijemné prostredie, chata tiež vyzerala dobre a čašníčka Barborka ma tiež príjemne prekvapila. Stolný futbal, biliard, občerstvenie dodávalo terénnej terapii super atmosféru. Aktuálni klienti, rodičia klientov no aj bývali tomkári alias „slíže“ nás potešili svojou prítomnosťou. Odohrávali sa tam skupiny, kde sa preberali naše trable. Aj ja sám som mal skupinu nad ktorou som rozmýšľal asi týždeň. Keďže plaváreň bola tohto roku zatvorená, nevyužili sme ju, ale najväčšia tradícia a to výstup na Kohútku a na najlepšie „borúvkové knedlíky“ aké som kedy v živote jedol ma proste očarili. Niektorí klienti boli však v odpore a nechceli ísť na výstup, tak zostali čakať dole aj s našou Alenkou. Samozrejme, že klient išiel mimo komunitu. Alenke sme však knedlíky zobrali so sebou.

Matúš

Vianoce 2013

Každé Vianoce sú v niečom výnimočné. Také isté to bolo aj s Vianocami na Tomkoch. Mimo domova počas Vianoc, kedy blízky majú byť spolu a vytvárať Vianočnú pohodu som bol viackrát, ale tieto Vianoce boli iné aj v tom, že som bol medzi ľuďmi s rovnakým problémom a aj ja som konečne cítil sám na sebe, aké to je, keď mi niekto a niečo chýba. Aj tieto Vianoce prispeli k dôvodom, prečo nefetovať. Pretože návratom k starým zvykom by som ich opäť trávil niekde mimo alebo v zariadení. A to už nikdy. Teraz pomaličky idú ďalšie Vianoce, kedy budem s rodinou, viem, čo budem robiť a už sa teším na všetky veci, čo k Vianociam patria. Takže šťastné a veselé.

Mat'o

Pokoj sviatkov ma vždy očarí. Vianočná atmosféra je kúzelná sama o sebe, lenže na Tomkoch má tento sviatok nie len tradičné hodnoty, ale aj zábavné chvíle v kruhu dvadsiatich narkomanov. Zvalení všetci v obývačke a po dlhom čase, čo sme mali STOP TV môžeme spokojne spolu pozerať klasické vianočné rozprávky. Čas strávený v šupke, kde sa pripravuje šalát, tradičný kapor, kapustnica, vypekajú sa koláčiky sa nenesie iba v strese ako väčšinou, ale naozaj v dobre nálade a radosti už len z toho, že po dlhom čase máme takéto potešenia. Vianoce 2013 boli moje najkrajšie a najľudnejšie. Pri štedrej večeri mnou prebehlo dosť veľa pocitov. Ako som už spomínal, patrili medzi ne pokoj, šťastie, radosť ale aj smútok a hnev na seba samého, že tu vlastne musím byť, no verím tomu, že to, že som tu mi zmení život k lepšiemu.

Matúš

Silný emocionálny zážitok. Sila týchto Vianoc spočívala zo sily komunity. Klienti resp. my sme počas Štedrého večera odlúčení. Sedíme spolu za jedným veľkým stolom a prežívame spolu smútok, radosť, spomienky a emócie sa menia ako sínusoida. Porozprávame sa, pomodlíme sa a dáme si príhovor pred večerou. Toto boli moje prvé Vianoce bez rodiny, chýbali mi, zvládal som to ťažšie a uvedomil som si pritom, kvôli čomu tam nie som. Najviac bolo keď sme si rozdávali ručne vyrobené darčeky medzi sebou. Toto nie je ako vonku keď sme sa umelo tešili z materiálnych povrchných vecí. Tá pravá maličkosť ťa ozajstne poteší. Vianoce sami o sebe sú krásne a hlavne nezabudnuteľné, chystajú sa darčeky, najlepšie na poslednú chvíľu, pečú sa koláčiky, spomíname na pekné situácie, jeme, sledujeme rozprávky. Je to super, no nechcem to tu už nikdy zažiť. Ha-ha-ha. Radšej doma s biologickou rodinou.

Kiko

Silvester 2013

Tento deň je pre každého taký, ako si ho zoberie. Deň kedy sa lúčime so starým rokom a vítame nový. V minulosti som sa na tento deň tešil a vždy som sa rozbíjal, no teraz to bolo inak. Celý deň sa niesol v takej dobrej atmosfére, večer sme sa nachystali, pekne sme sa obliekli, ako na Vianoce a nezabudli sme ani na tradície. Mali sme program, ktorý nachystala vybraná dvojica. Rozdelený do tímov sme hrali hru. Na skupine sme si povedali pozitívne vlastnosti a rozprávali sme sa. Mali sme aj celonočné posedenie s chlebíčkami a kolou. Boli aj spomienky na minulosť. Bolo to oveľa lepšie, ako niekde ležať zničený na zemi a nevedieť ani, kde bývaš. Odpočítali sme spolu nový rok, popriali sme si všetko dobré a pobrali sme sa zapáliť ku kostolíku sviečky. Pozreli sme si ohňostroje susedov a išlo sa spať. Ja som v kuchyni do neskorých ranných hodín upratoval neporiadok. Najradšej by som tu strávil aj ďalší Silvester, bol to pre mňa silný zážitok.

Kiko

Už je tomu skoro rok. Dostal som za úlohu spolu s klientkou Didou vytvoriť program na Silvestra. Všade pôsobila ešte vianočná atmosféra. V šupke sa vypekalo o stošesť, v obývačke sa pozerali vianočné rozprávky. Veľmi som sa tešil, no bol som aj dosť v strese z toho nášho programu. Ani neviem ako, zrazu tu bola večera. Bola tu terapeutka Zuzka a na večeru sme mali strašne veľa chlebíčkov. Po výbornej večeri prišlo na rad zahájenie. S Didou sme si rozdelili komunitu do skupín a začala sa bájna Tomkárska cesta hľadania pokladu. Až na drobné chyby, ktoré sú súčasťou života, boli všetci narkomani ohúrení tým, aké to bolo zábavné, tajomné a dobrodružné. Bol to po dlhom čase môj prvý Silvester na triezvu hlavu a musím povedať, že som sa neskutočne zabavil. Nikdy mi nebolo na Tomkoch tak dobre, ako v ten deň.

Matúš

KC 2014

KC je každoročné stretnutie komunít zo Slovenska, Francúzska, Poľska a Česka, ktoré organizujeme my – ROAD Tomky, už 16. rok. Toto podujatie má spájať ľudí s rovnakým problémom – závislosťou. Volejbal, futbal, preťahovanie lanom, šach, či kreslenie loga sú jedny z disciplín, v ktorých sa súťaží. Atmosféra býva v skutku výborná. Po úvodnom predstavení komunít a veľkom zborovom „ahóóó“, pri ktorom behá mráz po chrbte, nasleduje spoločné posedenie pri ohni, súťaženie v spievaní „SUPERSTAR“ a opekanie špekáčiek a slaniny. Nasledujúce dva dni v plnom prúde bežali športové súťaže. Tento rok sme vyhrali šachový turnaj, preťahovanie lanom a znovu sme potvrdili aj dominanciu v našej najsilnejšej disciplíne -vrhu guľou. To nám aj tento rok zabezpečili prvenstvo v celkovom poradí. Počasie nám prialo, obloha bola modrá a slnko svietilo, teploty stúpali k 30°C V nedelu sme sa rozlúčili so spokojnými hosťami, ktorí s úsmevom odchádzali plní dojemov. Myslím si, že aj tu platilo olympijské nie je dôležité zvíťaziť, ale zúčastniť sa. Zažili sme víkend plný emócií, smiechu a prekonávania sa. Myslím, že na tento ročník môžeme byť hrdí, dovidenia o rok!

Stano

Komunita cup je to, že sa stretneme všetci pokope a vieme sa zabaviť aj na čistú hlavu bez drog. Súťaží sa tam v športových aktivitách, futbal, volejbal organizuje sa to raz ročne. Moje pocity z Komunita Cupu boli šťastie a menšia eufória. Na Komunita Cupe mala naša komunita na starosť všetko. Bolo tam 18 komunít z Francúzska, Česka, ale aj Slovenska. Ja som mal na zodpovednosť smeti a občas som aj zásoboval toaletné papiere na WC.

Majo

Každoročne sa uskutočňuje u nás na Tomkoch v kempе športový víkend Komunita Cup. Kde sa zúčastňujú komunity z Francúzska, Čiech, Poľska a Slovenska športových hier. Tento rok sme sa stali celkovými víťazmi. Súťažilo sa vo futbale, volejbale, preťahovaní lanom a víťaza sme mali aj v šachu. Večer sme si posedeli pri ohni, kde sa konala aj Superstar, na ktorej komunity spievali alebo tancovali. Všetci sme sa na tomto podujatí zabavili a dobré dojmy si odnášali aj ostatné komunity.

Rišo

Keď som došla, o komunita cupe som len počula od starých klientov. Hovorili že bolo dobre. Ako sa zabavili, najedli ale nedávala som tomu veľkú vážnosť. Stále viac sa to blížilo. Asi mesiac dopredu sme si rozdeľovali zodpovednosti. Ja som mala trojboj, futbal a kvíz. Keď už prišiel ten deň, tak sme s autami išli do kempu a pomaly tam dochádzali komunity. Počas tých dvoch dní sme hrali hry, futbal, volejbal a iné. Bolo mi tam veľmi dobre. Bol, to môj prvý zážitok na čistú hlavu medzi 300 narkomanmi, čo boli čistí. V kruhu bolo cítiť veľa energie. Som strašne šťastná že som to zažila na vlastnej koži.

Lucy

Ó domovina moja,
buď rada, že ho vôbec máš,
nachádza sa priamo v päte pokrčenej ponožky,
či ako na mape vyzeráš?

Sú v ňom zaradené turnaje, či rôzne hry,
futbal, volejbal, šach,
aj ty si v ňom svoju výhru vydri,
postav sa na štartovací prah.

Prvenstvo je cieľom tvojej snahy,
súperi pochádzajú aj z komunity blízko Prahy,
úder do strún vešťa
pre dámu obeta pešča.

Keď to celé dáš,
pohár v rukách máš,
aj potlesk ti dvíha náladu.
Nabudúce skúsím radšej baladu.

Juraj

Sekule 2014

Výlet do Sekúl na bicykli bol môj prvý výlet na čisto. Asi po troch kilometroch som nevládala, prekonávala som sa ale dala som to. Išli sme sa aj okúpať k jazeru. Vybláznili sme sa vo vode, dali sme si tam aj obednú skupinu. Opekali sme si a bolo tam fakt dobre.

Lucy

Ako každý rok aj tento rok sme sa išli počas horúcich letných dní okúpať na jazero v Sekuliach. Sadli sme si po pracovke na bicykle a vyrazili sme. Po príchode k jazeru sme sa hneď vyzliekli hodili sa do vody, plávali sme a konečne sme sa vyvetrali od stereotypu na dome a od roboty. Z vody nás vytiahli až hladné bruchá. Opekli sme si slaninku, najedli sa a dali sme si obednú skupinu. Urobili sme si výlet kúsok odtiaľ k vojenským bunkrom, kde sme si urobili aj spoločné foto. Potom sme sa vrátili späť k jazeru a pobrali sme sa domov. Radi spomíname na tento zážitok, len škoda, že sme boli tento rok iba raz.

Erika

Terénka Kuchyňa

Ako každý rok aj tento rok v lete nám naši terapeuti zaobstarali terénnu terapiu pod stanmi v dedinke Kuchyňa. O 10-tej sme vyrazili. V troch skupinkách sme vyštartovali z Tomiek do Kuchyne za dobrodružstvom. Všetci sme sa tešili. Čakal nás 3-hodinový maratón. Cesta tam sa zdala byť nekonečne dlhá a veľmi ťažká. Často sme šlapali do kopca, ba niektoré skupiny sa aj na chvíľu stratili. V prvej skupine bol na čele klient Kiko, ktorý prvú skupinu dobre zapotil svojim rýchlim tempom. Na čele druhej skupiny bol klient Miro ktorý mal skupinu klientov ktorý boli pomalší a malí väčší problém s výdržou. Na čele tretej skupiny bol klient Matúš. Cestou sme mali aj nejaké skupiny, kde sme si riešili svoje nervy a chute. Boli sme dosť vysilený a hladný. Po príchode do Kuchyne sme sa zastavili na obed v reštaurácií, kde sme si dali vyprážený syr so zemiakmi a tatárkou. Po dobrom obede sme sa pobrali o kúsok ďalej už do kempu. V kempe sa nám hneď veľmi zapáčilo. Veľký areál príjemnou atmosférou. Založili sme oheň a spravili večeru. Opiekli sme si klobásky, hrali futbal a rozprávali sa až do noci. Zobudili sme sa do škaredého upršaného dňa. To nás nepríjemne zaskočilo. Spravili sme si raňajky a dohadovali sa čo budeme robiť. Za hodinku pršať prestalo a my sme sa teda vybrali na túru bez terapeutov, ktorý ostali v kempe. Na vrchol Vysoká sme sa po prvý raz ani nedostali, lebo sme v lese zablúdili. Tak sme sa po štyroch hodinách vrátili hladný späť do kempu kde nás už čakal fantastický guláš, ktorý nám uvarili Rudo s Alenkou. Najedli sme sa a zbytok večera sme strávili v kempe. Na druhy deň sme sa boli prejsť po okolí k jazeru. Čas sme vyplňali nacvičovaním programu na Magdalénu. Veľmi sme sa tešili na príchod našich rodičov. Ráno sme sa zobudili a dali sme pokus číslo dva na vrchol Vysoká aj s našimi rodičmi a terapeutmi. Konečne sme zacítili „slobodu“ ktorú sme si naplno vychutnali s čistými hlavami. Po ceste sme sa vyfotili aby sme mali pár momentov aj do našej kroniky. Na ceste späť sme sa naobedovali opäť v reštaurácií a vrátili sme sa najedení do kempu, kde sme sa chystali na skupinu s rodičmi. Posledný večer sme strávili opekaním pri ohni. Ráno sme sa pobalili, rozlúčili s rodičmi a vyrazili na dlhú cestu späť domov na Tomky.

Erika

Na terénku sme išli na bicykloch. Cesta tam bola aspoň pre mňa super, lebo som bol v dobrom pelotóne. Chodili sme sa najesť do reštiky, spali sme v stanoch, ale keď nám prvú noc pršalo, všetko premoklo. Mali sme aj výstup na Vysokú. Bol aj gul'áš od terapeutov.

Pet'o

Do Kuchyne sa šlo na bicykloch, keďže som bola krátko na Tomkoch, tak som tam bola dopravená autom. Keď sme sa dostavili do kempu, rozložili sme stany a ubytovali sa tam. Terénka je vlastne terénna terapia, kde sme mali možnosť konfrontovať sa aj s rodičmi. Bol tam program, výstup na vrch a mnoho ďalších atrakcií. Moje pocity boli dobré a mala som možnosť naučiť sa novým veciam. Naspäť sa šlo na bicykloch a pre zranenie klientky, som tiež mala možnosť ísť na bicykli, čo bolo pre mňa fyzicky náročné, ale je to o prekonávaní sa.

Viki

Vždy keď sme niekam išli, tak som sa najviac tešil. Keď opustíš túto bublinu, tak to vážne cítiť. Samozrejme treba sa k tomu postaviť ako k terapii v teréne, lebo niektorí to tak nezoberú. Kúpanie, chodíme vždy na bicykloch, nzbieral som kopu energie, fyzickej sily a troška sa mi vyventilovala hlava od prostredia a myšlienok. Akcie keď sme sa takto komunita spájali boli najlepšie. Iný duch zavládne, kopa radosti a srandy. Super je s terapeutmi, oni nás vždy vedia popohnať. Posedenie pri ohni, opekačky, výlety, no úžas. Ziskaš aj námety do budúcnosti.

Kiko

Keď sa blížilo naše spoločné kempovanie, ktoré sme mali naplánované v Kuchyni, spomínal som na to, kedy som naposledy stanoval a prišiel som na to, že zhruba pred 25 rokmi. Vyrazili sme na bicykli trasou, ktorá mala 38km. Dorazili sme na miesto a rozložili sme stany. Chodili sme na turistické pochody, z ktorých mi ostane v pamäti výstup na druhý najvyšší vrch Vysokú. Aj keď sa mi spočiatku nechcelo a tradične som frflal, tak som to nakoniec dal a bol som rád. Prijemné boli aj večere pri táborákoch, kde sme sa dobre najedli a debatovali sme nie len terapeuticky. Zhodnotil by som to, ako veľmi vydarený stanový výlet.

Rišo

Keď som sa dozvedela, že máme ísť na terénku na bicykli 38km, tak odvtedy som sa netešila.. Ale prišiel ten deň. Rozdelili sme sa do troch skupín a išli sme, mali sme asi dve prestávky, cesta tam bola pre mňa veľmi ťažká, išla som cez slzy, plakala som od únavy, hodila som bicykel do jarku, k tomu pár skupín, ale stálo to zato. Bola to moja druhá stanovačka v živote a bolo to strašné. Opekačky, príbehy, skupiny, Vysoká, sranda, futbal, rada na to spomínam a som rada, že som to dala aj tam aj naspäť.

Lusy

Hnedka zrána,
obloha je hmlistá,
cieľom je Kuchyňa,
komunita bicykle chystá.

Po deviatom kilometri,
je mu teplo už v tom svetri,
dáme pauzu kričí,
ostatní ho majú v ...)

V Kuchyni je kemp nový,
nenáročný je na throwy,
postavíme šiatre zaraz,
potom sa pôjdeme najesť naraz.

Asi bude pršať v noci,
pozri kvapka, nie je to len pocit,
utiahneme lanká teda,
komu stan odfúkne – tomu beda.

Aj taká bola terénka naša,
nikomu z nás by nepomohla fľaša,
iba abstinovať odteraz chceme
veľká sila vnútri drieme,
použijeme ju k tomu,
aby sme sa aj nejak dostali domů...

Juraj

18. Výročie

Tak na výročí dospelosti nášho zariadenia sa vykonávalo divadelné predstavenie Jánošík, kde sme hrali všetci klienti. Podával sa tam guláš a bola aj dražba nášho domáceho POMODORA, ktoré sa vydražilo za 50eur.

Dano P.

Na Výročko sme sa pripravovali, na pracovkách sme vyrábali z kartónu kulisy a po pracovke sme nacvičovali program. Ja som bola Anča (Pamča) Jánošíková žena po východniarsky. Keď prišiel ten deň tak sme sa všetci veľmi tešili. Došli poniektorým aj rodičia, bývalí klienti. Bola aj dražba ale hlavne veľmi dobre sme sa cítili. Prišiel aj Luky Hoffman, ktorý nám doniesol koláčiky a urobil si s nami fotografiu. Bolo to super.

Lucy

Z celého 18. Výročia som si asi najviac užila naše predstavenie Jánošík, ktoré dopadlo úplne výborne. Bezchybne to zvládli dokonca aj tí, čo mali pred predstavením trému. Mala som dobrý pocit z práce, ktorú sme odvedli na scenári, keď sme ho po večeroch doladžovali a po niekoľkých týždňoch každodenného nacvičovania to bola čerešnička na torte 18. Výročia Tomiek.

Milka

Ako každý rok, aj tento, bolo v septembri 18. výročie našej resocializácie. Pripravili sme si program pre zvedavcov, divadelné predstavenie Jánošík, ktoré sme si potom odniesli do Prahy na Magdalénu, navarili sme kotlíkový guláš, na ktorom sme si pochutili. Po dlhom čase sa niektorí stretli aj so svojimi rodičmi a prišli aj bývalí klienti. Po odohraní predstavenia sme pripravili aj dražbu, kde sme napríklad našu cviklu vydražili pekne draho. Predávali sme aj našu úrodu, zeleninu a aj vajíčka od našich bio sliepok, zaváraniny, tomkárské tričká, obrazy, jeden z nich kúpila moja mama.. Zakončili sme to záverečnou skupinou, kde sme zhodnotili náš posledný rok. Boli aj slzy aj smiech.

Erika

Výročie ROAD Tomky sa koná každý rok, tento rok bolo 18. výročie, ktorého som sa zúčastnila aj ja, mám z toho dobrý pocit. Zišli sa tu klienti či už bývalý alebo hostia, objavili sa tu aj známe tváre z TV. Všetko bolo fajn a pobavili sme aj divadlom.

Viki

Na 18. Výročie Resocializácie ROAD Tomky sme sa my klienti pekne pripravili, vyložili sme zákusky a občerstvenie. Prišlo veľa ľudí, rodičia klientov, bývalí klienti, ich rodina atď. Vonku boli nachystané stoličky pre návštevníkov. Predviedli sme divadelné predstavenie Jánošík, ktoré dopadlo veľmi dobre. Na obed sme urobili guláš, ktorý všetkým chutil. Potom bola veľká obedná skupina pre rodičov a klientov. Boli tam veľmi zaujímavé témy, ktoré sme riešili aj s pomocou vyšších fáz, ktoré viedli skupinu. Neskôr sa všetci pomaly rozlúčili a podpísali na obrazoch, ktoré si vydražili rodiny našich klientov.

Rosy

Konečne to prišlo,
Výročko má ROAD Tomky,
do bodky všetko vyšlo,
oslavuje narodky.

Príde veľa priateľov a hostí,
pamätné medaile sa rozdajú,
len Rudo sa mierne zlostí,
keď neporiadok v šupke zbadajú.

Tento rok je to osemnásť,
tešia sa už všetci,
Ak nechcete prísť tak to zväžte,
kvôli dažďu? To sú keci...

Juraj

Kulturfest Magdaléna 2014

Vivat Magdaléna! Keď píšem tento článok, tak som na Tomkoch 7 mesiacov. Za ten čas som zažil okrem každodenných skupín a iných povinností aj rôzne výlety a akcie, na ktorých sme si mohli trochu oddýchnuť a spríjemniť si resocializáciu. Prvé, čo som tu zažil bol Komunita Cup, potom nasledoval kempový pobyt v Kuchyni. O týchto dvoch akciách budú písať moji kolegovia, ale ja som sa najviac tešil na Magdalénu. Hlavne preto, že som videl DVD z predchádzajúcich ročníkov a veľmi dobre som sa na tom zabavil. Čo je to teda tá Magdaléna? Je to česká komunita sídliaca kúsok za Prahou, ktorá chodí každoročne aj na náš Komunita Cup. Dňa 19. septembra sme sa vybrali k nim, kde komunita Magdaléna každoročne poriada Kulturfest a zúčastňujú sa tam komunity z celých Čiech, Poľska a Slovenska. Na tomto Kulturfeste sa prezentujú komunity hlavne na doskách, ktoré znamenajú svet. Čiže každá komunita si pripravila nejaké divadelné predstavenie. My sme si pripravili hru Jánošík. Poňali sme ju humorne a trochu sme to zmodernizovali. Premiéru sme mali na výročí Tomkov a môžem skromne povedať, že úspešnú. Ale pekne po poriadku. Na Magdalénu sme vyrazili autami. Jediná zastávka bola na legendárnom odpočívadle 9 krížov, kde sme zjedli nejaké chlebíky a potom až na mieste v mnišku pod Brdy, kde sídli Česká komunita Magdaléna. Postavili sme si stany a hneď sme išli pozrieť do protiatómového bunkru, v ktorom sa mali predstavenia odohrávať. V tom bunkri boli lavice zhruba pre 200 ľudí a pódium s osvetlením. Ešte ten večer sa odohrali dve predstavenia, ostatné komunity a medzi nimi aj my sme mali vystupovať v sobotu. Prvá vystúpila so svojím príspevkom domáca komunita Magdaléna. Jej predstavenie s názvom „Zlaté houno“ bolo skoro dokonalé. Z reproduktorov išla hudba a svetelné efekty robili skvelú atmosféru. Dostal som strach, že nebudeme dosahovať kvality ostatných komunít. V piatok sme išli spať relatívne skoro, aby sme boli na sobotné vystúpenie čerství. Pred nami išlo ešte niekoľko komunít a všetky boli veľmi vtipné. Potom sme nastúpili za psychickej podpory našich terapeutov my. Dali sme do toho všetko a môžem smelo povedať, že sme u bratov Čechov zožali úspech. Možno by to bolo ešte lepšie, keby Češi rozumeli slovenčine tak, ako my češtine. Potom som už v kľude a bez trémy dopozeral ďalšie predstavenia. Nepohol som sa odtiaľ, kým nedohrala posledná komunita, keby som s takým zanietením pristupoval k svojej liečbe, ako k tým divadelným predstaveniam, tak som vzorný abstinents. Skrátka ten víkend bol pre mňa a isto aj pre ostatných nezabudnuteľný.

Rišo

Ako každý rok aj tento rok sme sa začali venovať divadelnému predstaveniu, netrvalo dlho a s našimi nápismi sme za dosť krátku dobu vymysleli tému. Téma bola Jánošík. Rozdelili sme si role a napísali scenár. Keď už sme mali divadlo nacvičené prišlo Výročie, na ktorom sme naše prekvapenie predviedli návštevníkom. Ľudia jasali a tleskali nám. He-he...

19.9. sme vyštartovali na dlhú cestu autami aj s bývalými klientmi. Dorazili sme do mestečka Mníšek pod Brdy kde sídli komunita Magdaléna. Hneď na prvý dojem sa nám tam veľmi páčilo. Mnohí s našej komunity sú tu nováčikovia preto ani nevedeli čo to tá Magdaléna je. Rozložili sme si stany a šli sa porozhliadať po okolí. Na druhý deň sme sa zúčastnili na tesaní sôch kde sme tesali šachovú figúrku koňa. A zároveň druhá skupinka sme hrali futbal. Tento rok sme sa nikde neumiestnili pretože sme asi málo povzbudzovali. Posledný deň sa hrali divadelné predstavenia. Na ktorých sme sa od srdca pobavili. Medzi prvými vystúpeniami bolo naše. Ako náhle sme už stáli na pódiu za oponou a behali krížom krážom jeden cez druhého, bol to neuveriteľný zážitok. Odohrali sme to ako sme najlepšie vedeli a na koniec prišiel potlesk. Bol to veľmi silný pocit ktorý v nás ostal dodnes. Ľudia sa smiali a páčilo sa im to :). Večer po divadle sa to zakončilo ceremoniálom a vyhodnotením pri vatre kde sme si opiekli aj večeru- klobásky a špekáčky. Najstarší člen s každej komunity, teda aj náš vodca Kiko predniesol predslov. Takto sme prežili Magdalénu. Aj keď tam boli hádky aj skupiny zo slzami, patrí to k tomu. Preto sa to nazýva terénna TERAPIA na ktorej sa ukazujú veci ako to skutočne máme.

Erika

Zbaliť saky paky, naplniť kufre áut, Stanové želanie bielu čokoládu tiež nemôžeme zabudnúť. Rozbaliť stany usalašiť sa, prísť na večerné zhromaždenie komunit. Super atmosféra, vonkajší bazén, bufet atď. Trénovali sme poctivo na futbalový turnaj, maľovanie a tesanie do ytongu. Toto bola moja druhá Magdaléna počas môjho pobytu na Tomkoch. Boli s nami aj bývali klienti ako napríklad Maťo a Gabika. Pre mňa nezabudnuteľný zážitok. Koncom Magdalény 21.9.2014 som oslávil meniny. Na tento deň nikdy nezabudnem. Práve tu som sa priznal, čo som všetko vyviedol. Bolo to oslobodenie pre viacerých ľudí. Tí, ktorí to zažili, vedia o čom hovorím.

Matúš

Neďaleko Prahy v Mníšku pod Brdy v obrovskom areály sídli komunita Magdaléna. Tam sme mali možnosť kultúrne sa vyžiť na divadelných predstaveniach komunit z Čiech i Poľska. Zo Slovenska sme tam boli jediná komunita, čo si veľmi vážime. Tiež sme tam hrali futbal, kreslili i vytesávali sochy. Myslím, že som si to tam celkom užila. Škoda, že takéto akcie nie sú častejšie.

Milka

Čo dodať. 4 fáza, najstarší na dome. Tieto emócie a pocity pochopí len ten čo si to zažil. Viest' komunitu, mať príhovor pred ostatnými je silný pocit. Veľmi mi to pomohlo, uvoľnil som sa. Pri divadle mi narástlo sebavedomie. Treba si to fakt zažiť.

Kiko

Je udalosť, na ktorú človek nezabudne. Každý to vníma po svojom. Nieкто sa prejaví, aký ma herecký talent, aj keď to tu má asi každý. Nieкто viac iný menej. Iný sa zase teší ako vypadne mimo, lebo je to iné vypadnúť, jednoducho každý ma dôvod sa tešiť. Sú aj také, ktorých to moc netešilo, ale do nich sa vcítiť neviem, lebo ja som sa vždy tešil. Je aj zaujímavé vidieť ako sa vie komunita zomknúť, dokázať, že keď im na niečom záleží, tak to zrazu ide. Ale myslím si, že najväčšia vďaka patrí terapeutom, lebo bez nich by sme sedeli doma a teraz by som nemal spomienky na takéto výlety. Pri slove Magdaléna sa každému Tomkárovi vybaví hneď tá jeho, ktorú zažil. Rudo, Alenka a Miro **ĎAKUJEME**.

Mat'o

Ako každý rok sa aj tento rok konala Magdaléna, čo znamená veľké stretnutie podobných zariadení ako sú Tomky. Boli rôzne aktivity na každý deň, boli sme tam od piatku do nedele a bolo to naozaj pekné. Súťaže ako tesianie, futbal, kreslenie, to celé vyšperkovalo. Večer bolo divadlo, na ktorom sme vystupovali aj my s predstavením Jánošík. Komunita Magdaléna nás veľmi pekne privítala a celkovo som mal veľmi dobrý pocit z tohto výletu. Boli aj nejaké skupiny. V sobotu bol také rozlúčkový večer a každý vodca komunity povedal pár slov. Neskôr sa aj opekalo pri ohni. V nedeľu po ceste z Magdalény sme mali ešte spoločný obed, pred tým ako sme sa vrátili na Tomky.

Rosy

Magdaléna sa volala terapeutická komunita v ČR pri Prahe v dedinke Mníšek pod Brdy, ktorá každoročne organizovala Kulturfest. Je to akcia pre komunity z ČR, Poľska a Slovenska. Zúčastnilo sa viac ako 300 ľudí, diali sa tam rôzne súťažné disciplíny, napríklad futbal. Ďalšou bolo kreslenie, tesanie a samozrejme divadelné predstavenia od jednotlivých komunit. Naša komunita mala pripravené predstavenie s názvom Jánošík, ktoré trvalo asi 15 minút. Najviac sa mi páčilo, ako sme sa v tom vojenskom bunkri po zatahnutí opony chystali na vystúpenie my. Vládol tam chaos, ale nakoniec sme to zvládli.

Dano P.

Tam sme išli mladiství v takom mikrobuse a dospelí autom. My mladiství sme si spievali a mali sme aj skupiny v aute. Zastávka bola až na deviatich krížoch. Bolo tam dobre, hrali sme divadlo, futbal, tesali sme aj maľovali. Spali sme v stanoch. Bolo to pri Prahe!

Pet'o

Magdaléna je tu zas,
prichystaní, verím, budeme včas,
Jánošíka, divadelnú scénu
dokonca cvičíme vonku.

Fraška je to dobrá celkom,
oceniš ju viac a viac vekom,
zahráme ju naostro tam všetci,
dúfajúc, že si pamätáme tie keci.

A kto bude koňa tesat' ?
Snád' mi to na krk nechcete vešať.
Ja to spravím, ale pozor,
nie, že tam bude pri tom dozor.

Použijem ručnú pítku,
ním ho píliť budem chvíľku,
snád' to spravím poriadne,
nech stres zo mňa opadne.

Juraj

Vlastná tvorba našich klientov

Stále sme ubližovali našim blízkym, mamám, otcom, sestram, priateľom, pýtate sa kedy? Ja Vám to všetko poviem, áno, mám na mysli to čo vy, áno práve vtedy. Keď doma začal miznúť nábytok, keď sme si mysleli, že toho doma je prebytok. Keď sme si mysleli, že všade môžeme všetky byty obývať, a naše rodiny psychicky zabíjať. Vtedy, keď nás po bytovke naháňala správkyňa a naše podvody riešila pani sudkyňa, keď sme neboli ani jedna zamestnankyňa. Ťahali sa s nami rôzne súdy, my sme boli z drog úplne dutý, ale cez to všetko pri nás stoja naše matky a nedávajú si už na dvere kladky. Nemáme už skoro žiadne domy a ani nemáme na žiadne hotely. Ale keď sme čisti, tak vieme byť milí, urobili tu z nás, zo skúpych dutých, normálnych ľudí, skvelých, čistých, múdrych.

Na Tomkoch máme štyroch terapeutov,
to, čo oni povedia je pre nás alfou-omegou,
Poviem Vám, Rudo to je proste pán.

Reči typu – my ho nevyhadzujeme, on sa vyhodil sám.
Ale taký terapeut Miro, starobylé veci zbiera bláznivo,
Miro má tiež nejaké tie „vetky“,
napríklad „Čaute naše milé fetky!“.

Taktiež máme v terapeutickom tíme aj Zuzku,
ktorá vždy v šupke jedlo zachráni,
keď klient niečo zle navarí.

A Alenka to je naša mamina,
síce občas na nás skríkne,
že na Tomkoch všetko stíchne.

Na ulici som už nevládala byť,
nechcela som existovať,
nechcela som tak už žiť.
Hovorí sa „s kým si, taký si“,
bola to pravda, veľa od toho závisí.

Došla som sem, chcem so sebou niečo robiť,
chcem svoj život úplne zmeniť,
nechcem byť otrokom drogám,
preto na chute si skupiny zvolám.

Lucy

Stal sa taký incident,
že jeden zbrklý klient,
to aby toho nemal málo,
na postih si zamiesil,
aby chilli vyvesil..

Vzniklo to tak náhodou,
že Stano jednoducho zabudol,
na oranžovú klementínku,
slovensky na mandarínku.

Oranžová bola ako Niké,
veď mu to potom na technike
všetci penke zráтали,
mandarínka,
si mohla doobeda zacvičiť,
ja som sa zase raz mohol poučiť.

Stano

Bola raz jedna rybka zlatá,
čo veľmi rada vodou cáka,
má aj taký menší nádor,
pláva hore, potom nahor.

To je asi kameň úrazu,
keď voda je tam odrazu,
dojde sľedič hneď to vidí,
nájde všetky Tvoje chyby.

Ale zase rybička,
veď o nej je básnička,
plavká si tam celkom sama,
až je z toho domotaná.

Filter jej tam stále hučí,
cez skupinu nás to ruší,
pravda je to ale veľká,
lepšie akvarko jak telka.
Potom zistíš pravdu vlastne,
musím o nej písať básne!

Peťo

...Ako na Tomkoch nachádzam vieru

15 rokov som s mamou chodievala každú nedeľu do kostola. Posledné dva z toho som sa jej stále len vyhrážala, že po birmovke do kostola nevkočím. Tak sa aj stalo. V priebehu nasledujúceho roku a pol som síce mala dva chabé pokusy a vkročila som tam, no nie z vlastného presvedčenia. Na Tomkoch som už 9 mesiacov a pamätám si, ako by to bolo včera, prvú nedeľu strávenú tu. Ani neviem, čo mi to napadlo, no rozhodla som sa ísť do kostola. Odvtedy som tam chodievala každú nedeľu, keď som mohla. Spočiatku som sa do toho trochu nútila, no časom prišli chvíle, keď som sa na nedeľňajšiu duchovnú hodinku a s ňou spojenú návštevu kostola tešila celý týždeň. No rovnako som sa tešila aj na pondelňajšie návštevy pána farára a rozhovory s ním. Každý týždeň si pre nás pán farár pripravuje tému, o ktorej nám hodinku rozpráva a trpezlivo odpovedá na naše zvedavé otázky. Témy ohľadom cirkvi, duchovna, histórie, našich trápení tu, minulosti, či o našich plánoch. Náš pán farár mi raz ešte dávnejšie vnukol nápad, napísať o človeku, ktorý ovplyvnil môj život, myslím, že tým človekom je práve on, pretože aj s jeho pomocou nachádzam odpovede na moje otázky a týmto by som sa mu chcela poďakovať za kázne, v ktorých si vždy nájdem čosi, čo na mňa presne sedí i za to, že si na nás každý pondelok nájde čas.

Milka

Ukončenie resocializačného programu

Moje pôsobenie a skúsenosti na Gwerkovej – pokračovanie resocializačného programu v 5. fáze. Po ukončení resocializačného programu 1.-4. fázy na Tomkoch, som využil možnosť pokračovať v 5. fáze s možnosťou bývania v Bratislave na Gwerkovej. Bola to pre mňa obrovská príležitosť začať si postupne budovať svoj život a životný štýl v reálnom živote. Keď som prišiel do Bratislavy, bolo to pre mňa všetko úplne nové, mesto som nepoznal a ľudí len tých, ktorí boli práve na Gwerkovej. Táto možnosť bývať v cudzom meste bola pre mňa jednoznačná, pretože som nebol dostatočne silný začať nový život v rodnom meste a nemal som na to ani podmienky. Začiatok bol náročný, pretože som mal nejakú predstavu, akú robotu si nájdem, koľko budem zarábať a ako budem tráviť voľný čas, a navyiac som si myslel, že mám ohľadom abstinencie vyriešené veci natoľko, že ich nebudem musieť vonku riešiť. Opak bol však pravdou. Vonku to však len začalo a cítil som sa ako hodený do hry bez návodu. Odstupom času som si našiel prvú prácu už pod tlakom terapeutov, o ktorej som vždy vravel sám v sebe, že je pod moju úroveň. Nakoniec som bol rád aj za ňu. Obrovský prínos pre mňa do posledného dňa má to, že každý problém alebo situáciu, do ktorej som sa dostal, mi pomohli riešiť klienti, s ktorými som býval a klub, ktorý navštevujem a zároveň mi aj vedeli poukázať na chyby, ktoré robím a nevnímam ich. Práve toto ma zachránilo od toho, aby som sa znovu nafetoval!!! Za čo som im veľmi vďačný. Teraz po roku už mám aj prácu, ktorá ma baví, spoznal som nových ľudí, mesto a okolie. Cítim, že som sa vnútorne ustálil a upokojil. Dostal som sa do stavu, že rok na Gwerkovej mi už stačí. Verím si a zároveň sa teším až budem úplne žiť sám za seba s tým, čo si sám vybudujem. Beriem to ako ďalšiu etapu môjho života... Ťažšie pre mňa bude, keď doma pri mojom príchode nikto nebude... Za tú dobu, čo som v Bratislave, mám okolo seba ľudí, o ktorých sa môžem v prípade potreby oprieť a tráviť s nimi voľný čas. To je pre mňa smerodajné, prečo som sa rozhodol už ísť vlastnou cestou. Týmto chcem zároveň poďakovať celému tímu ROAD Tomky za podporu, energiu a výchovu k sebestačnosti. Pevne verím, že sa budeme pravidelne stretávať aj naďalej. Ďakujem

s pozdravom bývalý klient

Výroky slávnych na Tomkoch

..niekedy vtipné, inokedy až smutne pravdivé..

„Fetovať budeš ako koala, alebo ako červený mravec“

„Hubu sa naučíš držať tak, že ju jednoducho budeš držať“

„Kôň zabudol, že teľat'om bol“

„Jednoducho si na tej vychádzke ten makovník nedaj!“

„A ako to mám urobiť?“

„No tak, že si ho nedáš!!“

„Vieš čo je silnejšie ako strach? Drogy!“

„Ja sa viem zaťat“

„Zvolal som si skupinu, lebo odchádzam“

„Ahoj!“

„Ženy sa delia na krásne a teologičky“

„Už nikdy nechcem počuť o tom, že ženy serú“

„Môžeš robiť aj kliky v drepe“

„Nájdi si dílera, vyfetuj sa tak na 46kg, nech ti ostanú 3 zuby a potom si možno povieš, že nie si king“

„Aj keď som Saganov rodák, tak sa nesprávam na ceste ako na Tour de France“

„Ty si ako do teraz videl, keď si nenosil okuliare?“

„Ako pod vodou“

„Zvolala som si skupinu, lebo v rádiu hovorili, že pri Dunaji je ropná škvrna. Díler mi hovoril, keď sme boli spolu, že 'škvŕňa' a je to moja chuť“

„A čo si ty fetovala iné fety na zlatej tácke, že si taká pyšná“

„Túto glazúru som vybral pre vás, je pre deti a mentálne retardovaných“

„Kukla mi tam hlava s očami“

„Z jeho názorov sa mi niekedy točia oči, kryvia ústa a čo ja viem čo..“
„...a mizne toulén“

„Ja som tiež nekradol..“

„V živote som od feťáka nič nekúpila!“

„Zajtra sa pozeral dáky dokument?“

„Ty si asi fetovala biodrogy“

Postihy

- deň so žiletkou na krku
- deň s kartónovou špirálou
- deň s kartónovým kalendárom
- deň s kartónovým Milošom (kohútom)
- vyžehliť 30 koliečok okolo záhrady
- hlásenie pred izbovými dverami „Strážim si svoje vajcia“

Záver

Aj keď som nepatrila vonku medzi deti, ktoré nemali žiadne záľuby, v posledných rokoch mi predsa len boli prednejšie drogy. Padla som do osídél závislosti. V mojom rebríčku hodnôt zrazu škola, rodina i všetky aktivity, ktorým som sa dovtedy venovala klesli o mnoho priečok. Prvé miesta obsadili falošné ilúzie o slobode a voľnosti. Rozbehla som sa prí rýchlo a keby moja mama v správnu chvíľu nezasiahla a nevytrhla ma z toho zamotaného

kruhu, neviem kde by som teraz bola a či vôbec. Tu mám možnosť učiť sa novým veciam a hľadať si nové záujmy. Tomky neboli mojim prvým zariadením, no až tu postupne začínam vidieť niektoré veci inak. A nie som jediná. ROAD Tomky pomáhajú ľuďom rôzneho veku a rozličnej sociálnej situácie znovu sa začleniť do spoločnosti normálnych ľudí. Zatiaľ čo mnohí iní od nás dali ruky preč, aby sa sami nedostali do problémov, toto zariadenie nám dáva novú šancu. Myslím, že môžem preto aj v mene ostatných klientov, ktorí sú momentálne v terapii, aj v mene bývalých klientov, z ktorých už mnohí žijú krásny život bez drog, poďakovať za všetko nielen našim terapeutom Rudovi, Mirovi, Zuzke, našej druhej mame Alenke, pánovi farárovi, Monike, pani riaditeľke Anke ale aj všetkým, ktorí naše resocializačné zariadenie podporujú a pomáhajú nám. Vám všetkým i tým, ktorí sa zatiaľ v marazme drog topia a na pomocnú ruku ešte len čakajú je venovaný tento časopis.

Milka

V našej ponuke má trvalé miesto:

- každý pondelok o 18.30 na Handlovskej, v Bratislave prebieha klub pre klientov, ktorí už ukončili resocializačné zariadenie
- každý prvú a tretiu pracovnú stredu v mesiaci prebieha o 18.00 na Handlovskej, v Bratislave prebieha skupinové stretnutie rodičov narkomanov
- každú prvú sobotu v mesiaci (medzi 13.45-16.00) na Tomkoch, prebieha voľná tribúna pre klientov, ktorí sú v liečbe a ich rodičov

ĎAKUJEME

Osobitne ďakujeme vĚetkm, ktorí podporili naĚu činnost' a prispeli nm 2% zo svojich dan.

.....

Ěefredaktor: *Stanislav Blecha*

Spoluautori: *Stano, Milka, Kiko, Ma'o, Mats, Lucia, Erika, Juraj, Pe'o, Majo, Rosy, Daní, Viki, Dano, Kika, Soņa*

Design: *Milka Luptáková*

.....

islo účtu : *Slovensk sporitel'ņa Malacky 0180044085 / 0900*

.....

NepreĚlo jazykovou úpravou